

Els jocs de The New Raemon: un recopilatori d'EP, un documental, una novel·la gràfica i un nou disc d'estudi per al 2011. / ALBA LAJARÍN

Oda a la brevetat

Inspirant-se en el nom d'una antiga col·lecció de jocs que faria arrufar el nas a la generació de la Wii, The New Raemon agrupa a «Epés reunidos» la seva obra més recent

GUILLEM VIDAL
The New Raemon (Ramon Rodríguez, ex-Madee) posa en un mateix paquet –*Epés reunidos* (B-Core, 2010)– dos discos de curta durada publicats el 2008 i el 2009 (*La invasión de los ultracuerpos* i *Cuaresma*) tot rematant l'operació amb versions de Llach, Els Pets, Charades, Nueva Vulcano, Manos de Topo, Maga i Estanislau Verdet. «Els discos, quan són breus, es disfruten millor, i cap hauria de durar més de quaranta minuts», esgrimeix Ra-

mon en defensa d'un format, l'EP, al qual diverses bandes del país tornen a recórrer assíduament.

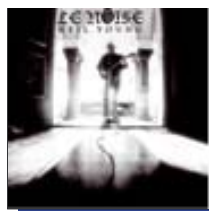
La invasión de los ultracuerpos i *Cuaresma* estan integrats per sis cançons cadascun d'un pop d'autor absolutament confessional que voreja, fins i tot, la teràpia personal. «Parlar de coses tan íntimes i fortes fa, certament, una mica de vergonya, però no ho vull modificar, ja que valoro molt la sinceritat amb la qual han sortit les cançons», diu

el nou Raemon. Tanmateix, avís per a navegants, els seus directes (pròximament, a Sant Pere de Ribes, Mataró, València, Salt, Terrassa i Manresa) no estan marcats per l'autoflagel·lació: «Seria una tortura màxima!», reconeix. «Quan escrius les cançons i, per tant, excaves en l'interior, pot ser dolorós, però quan estan fetes, si a algú li toca la fibra és, en qualsevol cas, a qui les escolta. A mi, ja no».

Raemon salta constantment d'oca a oca i tira, és clar, perquè li

toca. D'aquí uns dies, al festival de cinema musical documental In-Edit, Sergi Minguell estrenarà un film sobre el cantant articulat amb una entrevista profunda de quatre hores. «És molt *heavy metal* –admet–. Vam tocar coses molt íntimes que només parlaria amb els meus millors amics. L'espectador pot arribar a pensar que sóc un suïcida». També prepara, amb la il·lustradora Cristina Bueno, una novel·la gràfica sobre l'epilèpsia i un nou disc, per publicar-se a inicis del 2011.

NOVETATS

«LE NOISE»

Autor: NEIL YOUNG
Discogràfica: Reprise

Capaç de formular, més de 40 anys després del seu debut, cops d'efecte com el que ens ocupa, Neil Young empaqueta

vuit cançons en les quals, sense cap altre músic però amb una producció de Daniel Lanois que val més de mig disc, extreu tota classe de sons d'una Gibson Les Paul. No és un experiment fallit, però tampoc figura entre el millor que ha fet aquesta última dècada. Ara bé: costa trobar un músic de la seva edat més inconformista.

«CONCIERTO INFANTA BEATRIZ»

Autor: LONE STAR
Discogràfica: Capital Sound

El fill de Pere Gené (pianista i cantant dels pioners Lone Star), va

ficar el nas en el calaix dels mals endreços del seu pare i va trobar un tresor: una cinta amb un concert que el grup va fer a Madrid el 1968. La primera part la formen cinc temes de jazz (entre altres, una adaptació d'*El cant dels ocells*). La segona, rock amb orquestra i versions de Ray Charles i James Brown, a més de temes propis.

«L'ARBRE AMB FRUITS»

Autor: NARCÍS PERICH I LA CARAVANA DE LA BONA SORT
Discogràfica: Picap

Enmig d'un dels *tours* més sonats dels últims

anys a Catalunya –concerts a les 41 capitals de comarca, amb un final de gira a Barcelona el dia 26–, Narcís Perich ha gravat un cinquè llarga durada impregnat de folk-rock nord-americà dels setanta. *A la carretera* és una *road song* fruit de l'experiència i 1937 la va compondre a l'Ebre inspirant-se en la Guerra Civil.